

[Severin Hansen.]

billigere. Jeg skulde maaske ikke sige det, men jeg gør det alligevel: Det er ikke altid, den Regel gælder, at Forbruget af en Vare stiger, fordi den er billig. Tit er det det modsatte, som gør sig gældende. Selvfølgelig maa man i denne Forbindelse understrege, at der i Almindelighed er en væsentlig Forskel paa den Pris, Producenten faar, og den, Forbrugerne maa betale, og det er nødvendigt, at man paa en eller anden Maade, under en eller anden Form søger at bringe de to Led nærmere hinanden. Man kan stille det Spørgsmaal: Hvad gøres der for at forøge Forbruget, for at iværksætte en større Propaganda for Afsætning af dansk Fisk? Jeg ved ikke, om Arbejdet hermed kan øges, om man f. Eks. inden for vore Husholdningsskoler har sin Opmærksomhed henvendt paa det — kan man sige — vigtige Samfundsspørgsmaal at forøge Forbruget af Fisk her i Landet, netop fordi det i allerhøjeste Grad i sidste Instans er et Valuta-spørgsmaal og et økonomisk Spørgsmaal, idet vi i mange Maaltider kan erstatte Kød og Flæsk med Fisk, og disse to første Varer maaske kan eksporteres til en bedre Pris. Det var de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre til det første Lovforslag.

Hvad angaar Lovforslaget om Støtte til Fiskerierhvervet, har jeg ingen særlige Bemærkninger at fremføre, da de foreslaaede Bestemmelser er tiltraadt af Hovedorganisationerne, hvad den højtærede Minister i øvrigt bemærkede i sin Fremsættelsestale forleden Dag. De 35 Kr. pr. t, som efter den gældende Lov ydes til Forbrugere af Brændselolie i Forhold til deres Indtægter, er bortfaldet, men man har bibeholdt Godtgørelsen for den Krigsforsikringspræmie, som skal betales, fordi denne Præmie i Virkeligheden er Fiskeriet paa tvunget.

Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove er en Bemyndigelseslov. Forhaabentlig bliver det saaledes, at Bemyndigelsen bliver udøvet i Samraad med Fiskerierorganisationerne, saaledes som Praksis hidtil har været.

Angaaende Lovforslaget om Oprettelse af et Fiskeriraad vil jeg gerne have Lov til paa mit Partis Vegne at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Et Fiskeriraad har vi haft saa langt tilbage som fra 1930, et Tidspunkt, da det danske Fiskeri var ude i en stærk Krise paa samme Maade, som Landbruget var det. Dengang Raadet blev oprettet, var dets Opgave den samme som

Landbrugsraadets for Landbrugets Vedkommende. Selv om man kan sige, at disse to Erhvervs Arbejdsformer er vidt forskellige, har disse Raad alligevel de samme Opgaver, nemlig hver for sig at varetage sit Erhvervs Interesser baade udadtil og indadtil. Man har det Indtryk, at Fiskeriraadet ikke under nogen som helst Form under de nuværende Forhold mangler Arbejde, og slet ikke naar man tænker paa Lovens Bestemmelser, som gaar ud paa at søge alle Eksportmuligheder udnyttet og at fremme Afsætningen paa Hjemmemarkedet. Begge disse Spørgsmaal er i Øjeblikket meget aktuelle. Jeg vil i denne Forbindelse gerne henlede den højtærede Fiskeriministers Opmærksomhed paa — Spørgsmaalet har Gang paa Gang været fremdraget her, og jeg selv har fremdraget det flere Gange, naar vi har behandlet Fiskerilovforslag —, om Tiden ikke nu er inde til den Udvidelse af Konsulentvirksomheden, som er et tilbagevendende Ønske fra Fiskernes Side. Konsulentvirksomheden har til Opgave at søge dansk Fisk indarbejdet paa Eksportmarkederne ude omkring, for hvis man tror, at der ikke fra andre Landes Side, særlig fra Sverige og Norge, gøres en meget stor Indsats paa dette Omraade, er man forkert underrettet. Hvis vi ikke her fra Danmark skal blive sejlet agterud, maa der efter min Mening gøres noget effektivt paa dette Omraade.

Ifølge Loven af 1930 havde Fiskeriraadet et Medlemsantal paa 7. Denne Lov blev revideret i 1936, og Raadets Medlemsantal blev udvidet til 9. Fiskeridirektøren er Formand for Fiskeriraadet, hvori der er 3 Repræsentanter for Saltvandsfiskeriet, 1 for Ferskvandsfiskeriet og i øvrigt Repræsentanter for Eksportører og Detailhandlere. Da Loven sidst var til Behandling her i Rigsdagen i 1942, tillod jeg mig at stille den daværende Fiskeriminister Bording det Spørgsmaal, om det ikke var muligt, at Andelsbevægelsen inden for Fiskeriet ogsaa blev repræsenteret i Raadet. Han lovede at overveje dette Spørgsmaal, men jeg tror ikke, det er blevet til saa meget andet end Overvejelser, og jeg har nærmest den Opfattelse, at man fra Administrationens Side mener, at det ikke kan lade sig gøre. Nu kan der til Fordel herfor fremføres, at man en Gang om Aaret eller maaske oftere afholder et saakaldt udvidet Fiskerimøde, hvortil De samvirkende Andelssalgforeninger indbydes. Det er vi selvfølgelig ogsaa meget glade for, men vi vilde hellere have en fast Plads i Fiskeriraadet.

Jeg maa gøre opmærksom paa, at der